

Lieve gemeente,

Maak je nu maar niet bezorgd, alles komt vanzelf wel goed.

Dat lijkt Jezus te zeggen in het gedeelte uit de Bijbel dat we vanmorgen gelezen hebben.

Op dit moment maken velen van ons zich juist heel erg bezorgd over het Corona virus.

Hoe zal het allemaal verder gaan?

Zal ik ziek worden of zullen geliefden ziek worden?

En dan, is het in de zomer weer voorbij?

En lukt het dan om de draad weer op te pakken of gaan mensen en bedrijven failliet?

We weten het niet en dat maakt ons onzeker en bezorgd.

Jezus heeft het over bezorgd zijn over eten en drinken en over kleding. Samen met een dak boven je hoofd zijn dat de eerste levensbehoeften van een mens.

Ik vroeg me af of het realistisch is van Jezus om te zeggen: maak je er niet druk om, dat komt allemaal vanzelf goed.

Eerder is het andersom: Pas als dat allemaal in orde is en goed geregeld, als we te eten en te drinken hebben en we hebben kleding en een dak boven ons hoofd, pas dan kunnen we aan de slag gaan en (in Bijbelse termen) gaan bouwen aan een nieuwe wereld.

Zolang ons voedsel, onze kleding en onze huisvesting niet goed is geregeld, hebben we daar al onze energie voor nodig en kunnen we die niet inzetten voor een ander doel, wat dat dan ook maar mag zijn.

Net zoals we nu al onze energie nodig hebben om het Corona virus het hoofd te bieden en te bestrijden.

Als dat eenmaal onder controle is dan kunnen we pas weer verder zien.

Jezus heeft het hier over Gods zorg voor de mens, Gods voorzienigheid met een oude term, en wat is dat nu eigenlijk?

Heeft dat ook niet te maken met hoe wij God zien?

Wanneer we kijken naar oude belijdenisgeschriften, zoals bijvoorbeeld de Heidelberger Catechismus, dan kunnen we daarin lezen dat er niets bij toeval gebeurt en dat alles wat ons overkomt, uit Gods hand komt.

Dat God de wereld bestuurt.

Het is een soort voorzienigheidsgeloof.

God als een grote regisseur die alles bestuurt en aanstuurt.

In de Bijbelverhalen wordt ook vaak zo over God gesproken.

Dat God wonderen doet en gebeurtenissen aanstuurt.

Maar als we zo deze verhalen lezen en uitleggen, dan begrijpen we hen verkeerd.

Wanneer in een verhaal verteld wordt dat God een wonder verricht dan is dit omdat mensen dat zo ervaren hebben.

Als een wonder, zoals wij de geboorte van een kind als een wonder ervaren.

En die ervaring wordt doorverteld als een wonder dat gebeurd is.

In de Bijbelverhalen wordt in beelden over God gesproken, omdat het heel moeilijk is op een andere manier te spreken over God en over wat je hebt ervaren.

Anders dan met de taal van beelden en van een wonder.

Gods kracht werkt in en door mensen.

Dat is wat we hoorden in het verhaal waarin Mozes geroepen wordt.

Daarin wordt verteld dat God de ellende van zijn volk gezien en gehoord heeft en dat hij hen gaat redden.

En hoe gaat hij hen redden?

“Ik stuur jou,” zegt God dan tegen Mozes.

Door Mozes te sturen gaat God het volk redden.

Zo werkt Gods kracht in en door mensen.

Niet door wonderen of door een ingrijpen van buitenaf.

Dat is niet de manier waarop God werkt.

Het Corona virus zal niet door een wonder opeens verdwijnen of overwonnen worden, maar door hard werken van mensen.

Mensen die datgene inzetten dat zij kunnen, hun intelligentie, hun vermogen tot nadenken, tot zorgen, tot organiseren, hun creativiteit, hun talenten.

Zo werkt God in mensen.

Levenskracht, datgene dat ons drijft om het goede te doen, dat is Gods kracht.

En dit legt ook veel verantwoordelijkheid bij mensen.

Om niet de schouders op te halen, “we kunnen er toch niets aan doen”.

Maar om ons in te zetten, om ons best te doen.

Wanneer we zo naar de woorden van Jezus kijken: “jullie hemelse Vader weet wat jullie nodig hebben,” dan is dit een manier van spreken over liefde en geborgenheid.

Over gekend en bemind te zijn.

Wat we vorige week ook hoorden in Psalm 139.

De Psalm die spreekt over God die ons kent vanaf het eerste begin.

Het is taal die tot uitdrukking brengt dat een mens er niet alleen voorstaat, maar gekend en bemind is.

Wanneer je zo spreekt over goddelijke voorzienigheid dan is dit liefdestaal en gaat het over het visioen van liefde en een wereld voor alle mensen.

Waarschijnlijk heeft Jezus deze woorden niet gesproken tegen de mensen die het gemaakt hadden in de maatschappij, de mensen met succes.

Eerder waren het mensen voor wie het leven niet gemakkelijk was en die het niet zo meezat in hun bestaan.

De mensen daar om Jezus heen waren juist degenen die hoopten op een woord van troost en van hoop op een nieuwe toekomst en een ander perspectief.

En als Jezus tegen hen zegt niet bezorgd te zijn dan is dat ook geen oproep tot zorgeloosheid en tot berusten in de situatie.

Het gaat er niet om dat we alles maar over ons heen laten komen.

Integendeel, het is een oproep om onbezorgd en vol vertrouwen in verzet te komen,

Om perspectief te creëren en op zoek te gaan naar een betere situatie voor iedereen.

Koninkrijk van God in Bijbelse taal.

Een nieuwe wereld, waar geen armoede meer is, maar genoeg te eten en gerechtigheid voor alle mensen.

Daar horen dan woorden bij als solidariteit, gerechtigheid, mensenrechten enz.

Maar ook kleine blijken van medemenselijkheid die betekenen dat we onze medemens niet voorbij rennen, maar werkelijk zien staan.

Zoek eerst het Koninkrijk en haar gerechtigheid, zegt Jezus, en de rest wordt je geschonken.

Dat betekent geloven in een nieuwe wereld die komen zal en die kant dan alvast op gaan.

Zoals we dat net ook gelezen hebben in het gebed van Franciscus.

Laat mij ernaar streven

Niet dat ik getroost word, maar dat ik troost,

Niet dat ik begrepen word, maar dat ik begrijp

Niet dat ik geliefd word, maar dat ik liefheb.

Want wie geeft ontvangt

Wie zichzelf vergeet, vindt

*Wie vergeeft zal vergeving ontvangen
en wie sterft, zal ontwaken tot eeuwig leven.*

Dit is wat er bedoeld wordt wanneer er staat: houd je eerst bezig met Gods nieuwe wereld en dan zal God je al die andere dingen ook geven. Want juist in het geven van die kleine dingen ontvangen wij dubbel terug.
Amen